

РЕШЕНИЕ

№ 5274

гр. София, 29.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Галин Несторов

Красимира Желева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **1922** по описа за **2013** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Е.-здравно осигуряване“Е., [населено място], против Решение от 09.01.2013г. по НАХД 16496 по описа на СРС за 2012г., с което е потвърдено НП № Р-10-480 от 08.08.2012г. издадено от зам.председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор, с което на касаторът е наложена имуществена санкция в размер на 2500лв., за нарушение на чл.90д,ал.1,т.4 от ЗЗО и на основание чл.106б,ал.6 от ЗЗО.

Твърди се, че решението е неправилно постановено в противоречие на закона-касационно основание по чл.348, ал.2, вр. с чл.348,ал.1,т.1 от НК.Процесното НП е издадено в противоречие с разпоредбите на чл.90д,ал.1,т.4 от ЗЗО,относно ограничението от 10% за инвестиране на здравноосигурителни резерви в акции и облигации на едно дружество.Иска се да се отмени обжалваното решение, както и потвърденото с него НП.

В с.з. касаторът редовно уведомен не се представлява.Не изразява становище.

Ответникът по касационната жалба-Комисия за финансов надзор, не се представлява.Постъпили са писмени бележки, с които се оспорва жалбата и е изразено

становище по съществуто на спора.Иска се решението да бъде оставено в сила.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата и моли да бъде оставено в сила обжалваното решение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Административен съд София - град, 3-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е ОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна районният съд е приел за безспорно установено, че от подадената през м.01-02.2012г. Справка 4 „инвестиции за здравноосигурителни резерви“ от касатора за месец ноември 2011г., експерт в КФН е установил, че към 30.11.2011г. дружеството жалбоподател е инвестирало 20,09% от образуваните си здравноосигурителни резерви в акции и облигации, издадени от [фирма] и приети за търговия на фондовите борси.Приел е , че е налице нарушение на чл.90д, ал.1,т.4,пр.2 ЗЗО, тъй като допустимия размер на такава инвестиция е до 10% от резервите.За извършеното нарушение бил съставен АУАН, а в последствие и обжалваното НП.Същото е прието за съставено от компетентен орган съгласно Заповед № 8 от 11.01.2012г.

Изложената фактическа обстановка е приета за установена от събраните в хода на съдебното следствие доказателства – съдържащите се в административно-наказателната преписка писмени доказателства и от свидетелските показания на св.Б.-актосъставител.

При така установеното от фактическа страна, СРС е приел, че обжалваното пред него НП и АУАН са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, като не са допуснати нарушения на процесуалните правила в производството по издаването им.

От правна страна съдът е приел, че ЗЗО е претърпял съществени промени като с ДВ , бр.60 от 2012г., в сила от 07.08.2012г., са отменени редица разпоредби вкл. и чл.90д,ал.1,т.4 от ЗЗО, както и санкционната норма на чл.106б ЗЗО.Същевременно в §30 от ПЗР към ЗИД на ЗЗО е посочено, че заварените здравноосигурителни дружества с издадена лицензия за дейност за доброволно здравно осигуряване по реда на ЗЗО до получаване на лиценз за извършване на застраховане, съответно до изтичане срока на привеждане на дейността в съответствие с Кодекса за застраховането по §29,ал.1, извършват дейността си по досегашния ред, като се прилагат и отмените разпоредби на чл.106б.Срокът е една година от влизане в сила на закона, поради което въззивния съд е приел, че към момента на съдебното обжалване разпоредбите са приложими, поради което не може да се счете , че деянието не е нарушение.По съществуто на спора съдът е приел, че при сравнителен анализ на чл.94д,,ал.1,т.1 от ЗЗО с другите хипотези в другите точки, законодателят е имал предвид въвеждане на ограничения свързани с размера на здравноосигурителните резерви и това изрично е посочено като пропускът на законодателя е единствено

касателно коментиранията хипотеза. Според въззивния съд целта на нормата на чл.90д ЗЗО е изрично изложена в ал.3 В контекста на изложеното според въззивния съд, след като дружеството е инвестирало повече от 10% (20,09%) от резервите си в акции и облигации, издадени от дружество [фирма] е извършило вмененото му нарушение. Съдът е посочил, че не са налице основания за прилагане на маловажен случай по чл.28 от ЗАНН.

По изложени съображения е потвърдил НП.

На основание чл. 218, ал.2 АПК, касационната инстанция следва да се произнесе само по наведените с жалбата касационни основания, като за валидността и допустимостта на решението и съответствието му с материалния закон, следи служебно.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП, подлежащо на съдебен контрол.

Правилна е преценката на първоинстанционния съд по приложението на ЗАНН, че не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административно-наказателното производство по издаване и връчване на АУАН и НП, за издаването им от компетентни органи.

Видно от съдържанието на въззивната жалба пред първата инстанция е бил повдигнат спор относно размера на издадените от [фирма] акции. Според касаторът в настоящото производство този размер е бил 2,87%, т.е. много под 10%.-минимален праг за инвестиции в акции и облигации предвиден в закона. Изложени са съображения, че неправилно АНО е посочил превишение от 20,09%, поради което и не е налице нарушение на разпоредбата на чл.90д от ЗЗО.

Видно от съдебното решение, в същото не са изложени мотиви защо въззивният съд е приел, че инвестицията е била в размери посочени от АНО, възпроизведени в АУАН и НП, а не в твърдените от касаторът проценти, още повече, че АНО се е позовал на подадена от касаторът Справка 4, видно от която въпросните проценти са 2,87.

Следва да се отбележи, че не са изложени мотиви в НП и в АУАН за начина на изчисление както на резервите на дружеството така и на инвестираните проценти от тези резерви в друго дружество. По делото не е представен балансът, за да се направи преценка дали е спазено първото условие, а именно да се инвестират 30 % от резервите. Наред с това при повдигнат спор относно процента на инвестициите в акции и облигации съдът е следвало да назначи нещо лице, което да даде отговор на въпроса какъв процент от здравноосигурителните резерви към 30.11.2011г. [фирма] е инвестирало в акции и облигации издадени от [фирма], като вземе предвид счетоводните отчети на дружеството към тази дата и относимата правна уредба към отчетите на здравноосигурителните дружество и издадените подзаконови актове на КФН. Съгласно чл. 90д, ал.1, т.4 ЗЗО, здравноосигурителното дружество е длъжно да инвестира здравноосигурителните резерви в акции и облигации, издадени от търговски дружества и приети за търговия на фондовата борса до 30 на сто от размера на резервите, но не-повече от 10 на сто от акциите и облигациите на едно дружество.

Във връзка с разпоредбата на чл. 220 АПК, съдържаща забрана за нови фактически установявания от касационната инстанция, същата следва да прецени прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. Предвид изложеното и видно от представената Справка 4 „Инвестиции на здравноосигурителните резерви" към 30.11.2011 г., видно от която дружеството е посочило инвестиция в размер на 2,87% се налага събирането на нови писмени доказателства за изясняване на правния спор, с помощта на заключение на

вещо лице, съобразно изложените по-горе мотиви.

Съдът не може да се произнесе по въпроса за наличие на административно нарушение, респективно за правилното приложение на материалния закон. Първоинстанционният съд е бил длъжен да установи съществуването на релевантните факти, предвид възражението на жалбоподателя, твърденията на АНО и представените доказателства по делото.

Така делото е останало неизяснено от фактическа страна пред първата инстанция и е налице хипотезата на чл. 222, ал.2 АПК, като делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд за събиране на писмени доказателства и назначаване на ССЧЕ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, предложение второ, във връзка с чл. 63, ал.1, изречение второ от ЗАНН, Административен съд – София град, 3-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 09.01.2013 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателна колегия, 108-ми състав по н.а.х.д. № 16496/2012 година.

ВРЪЩА делото на друг състав на Софийски районен съд за ново разглеждане на жалбата на [фирма] против Наказателно постановление № Р-10-480/08.08.2012 г. на зам.председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор", в съответствие с мотивите на настоящето решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.